

Església parroquial de Sant Quintí de Mediona

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès

Coordenades:

Latitud: 41.46239

Longitud: 1.66305

UTM Est (X): 388349

UTM Nord (Y): 4590951

Classificació

Número de fitxa 08236 - 79

Àmbit: Patrimoni immoble

Tipologia Edifici

Estil / època: Medieval Romànic Modern

Segle XVI

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Religios

Titularitat Privada

Titular: Bisbat de Barcelona

Autoria de la fitxa Maria Camp i Jordi Piñero

Data de registre de la fitxa: dt., 18/07/2000 - 02:00

Descripció

Edifici de planta en creu llatina, amb campanar, i un sol accés pels peus de l'eix central. La façana conserva vestigis d'un portal romànic amb arcuacions, sobre el qual s'hi instal·là posteriorment un timpà triangular que encara es conserva i que conté una petita capelleta amb mitja cúpula amb forma de petxina. La resta de

la façana ha estat àmpliament remodelada entorn del 1970 amb esgrafiats de decoracions geomètriques, coloms i la figura de Sant Quintí. L'interior presenta una sola nau amb capelles laterals i coberta en creueria, amb un cor alçat als peus de l'església. Al costat esquerre, a tocar de l'entrada, hi ha l'estança que antigament permetia pujar al campanar i al cor (accés avui tapiat), seguida de tres capelles. El costat dret consta de quatre capelles. A cada extrem del transepte hi ha un altar. La capçalera presenta absis central carrat, a l'esquerra una estança i a la dreta una capella. Destaquen algunes de les mènsules del sostre en forma de rostre humà. L'interior ha estat remodelat i pintat recentment.

Història

L'església de Sant Quintí és documentada el 962 i el 1097 consta com a cel·la o casa monàstica que depenia de Ripoll. La història de l'església està associada, doncs, a la presència d'una comunitat de monjos benedictins, que des del segle XII ja es troba ben instal·lada. A partir del segle XV el prior de Sant Quintí era també rector de la parròquia de Mediona. De la primitiva església romànica no en queda pràcticament res, ja que l'any 1541 una turba de francesos van calar foc a la vila de Sant Quintí. La casa i l'església del monestir van quedar pràcticament ensorrades sota les flames. El 6 de març de 1567 el prior Sebastià Ric va posar la primera pedra de la reconstrucció de l'església. Les obres de reconstrucció van durar un any i mig. El 1586 la Catedral de Barcelona passà a fer-se càrrec del monestir de Sant Quintí i les seves possessions. Des d'aquesta data fins el 1857 a Sant Quintí hi hagueren rectors agregats al Capítol de la Catedral. Pocs anys després l'església va viure una de les etapes més esplendoroses de la seva història: el 1595 es contractà Agustí Pujol, considerat l'artista més important del barroc català, per fer diverses imatges, el 1604 es construï un retaule, el 1605 es contractà el milanès Joan Baptista Toscano per pintar i daurar el retaule major. Així, entre finals del segle XVI i fins el XVIII Sant Quintí es convertí en una vila sensible al món de l'art. A mitjan segle XIX el temple s'havia d'engrandir per encabir-hi la gent que assistia als oficis religiosos i el 1857 passà a ser una parròquia autònoma, deslligada de la de Mediona. Durant la Guerra Civil es va destruir el patrimoni moble de l'església. Entorn dels anys 1940 s'hi va fer una àmplia remodelació, amb la incorporació d'un nou altar major, molt més auster, que és l'actual. Cap als anys 50 es va pintar tot l'interior. Pels volts de 1970 es portà a terme una altra remodelació que introduí els esgrafiats exteriors que actualment es poden contemplar. El 1997 l'església va patir un petit incendi i poc després se'n va fer una rehabilitació de l'interior, acabada el 1999.

Bibliografia

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, pp . 68-84, 333-340.

